

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 18ης Δεκεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-194/05) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Περιβάλλον — Οδηγίες 75/442/ΕΟΚ και 91/156/ΕΟΚ — Έννοια του όρου «απόβλητο» — Χώματα και πέτρες από εκσκαφές που προορίζονται για επαναχρησιμοποίηση)

(2008/C 51/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Μ. Κωνσταντινίδη και G. Bambara, δικηγόρος)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: I.M. Braguglia και G. Fiengo, δικηγόρος)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση του άρθρου 1, στοιχείο α', της οδηγίας 75/442 του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1975, περί των στερεών αποβλήτων (ΕΕ ειδ. έκδ. 15/001, σ. 86), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 91/156/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 18ης Μαρτίου 1991 (ΕΕ L 78, σ. 32) — Εθνική νομοθεσία που αποκλείει από το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας τα χώματα και τις προερχόμενες από εκσκαφές πέτρες που προορίζονται για επαναχρησιμοποίηση

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Στο μέτρο που το άρθρο 10 του νόμου 93, περί θεσπίσεως διατάξεων στον τομέα του περιβάλλοντος, της 23ης Μαρτίου 2001, και το άρθρο 1, παράγραφοι 17 και 19, του νόμου 443, περί παροχής εξουσιοδοτήσεως στην κυβέρνηση στον τομέα των υποδομών και των στρατηγικών εγκαταστάσεων παραγωγής, καθώς και άλλων παρεμβάσεων για την προώθηση των παραγωγικών δραστηριοτήτων, της 21ης Δεκεμβρίου 2001, απέκλεισαν από το πεδίο εφαρμογής της εθνικής ρύθμισης περί στερεών αποβλήτων τα χώματα και τις πέτρες εκσκαφής που προορίζονται πράγματι να επαναχρησιμοποιηθούν για χωματουργικές εργασίες, επιχωματώσεις, αναχωματώσεις και ως χαλίκια, εξαιρουμένων των υλικών που προέρχονται από μολυσμένους χώρους και από χώρους εξυγίανσης με συγκέντρωση ρυπογόνων μεγαλύτερη από τα ανώτατα όρια που επιτρέπει η ισχύουσα νομοθεσία, η Ιταλική Δημοκρατία παρέβη, όσον αφορά τα εν λόγω υλικά, τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία 75/442/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1975, περί των στερεών αποβλήτων, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 91/156/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Μαρτίου 1991.

2) Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 182 της 23.7.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 18ης Δεκεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-195/05) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Περιβάλλον — Οδηγίες 75/442/ΕΟΚ και 91/156/ΕΟΚ — Έννοια του όρου «απόβλητο» — Διατροφικά απορρίμματα προερχόμενα από τη βιομηχανία γεωργικών προϊόντων διατροφής και προοριζόμενα για την παραγωγή ζωοτροφών — Υπολείμματα προερχόμενα από μαγειρεμένα παρασκευάσματα προοριζόμενα για τις εγκαταστάσεις υποδοχής και φιλοξενίας ζώων συντροφιάς)

(2008/C 51/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Μ. Κωνσταντινίδης και G. Bambara, δικηγόρος)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: I. M. Braguglia και G. Fiengo, δικηγόρος)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση του άρθρου 1, στοιχείο α', της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1975, περί των στερεών αποβλήτων (ΕΕ ειδ. έκδ. 15/001, σ. 86), όπως αυτή τροποποιήθηκε με την οδηγία 91/156/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 18ης Μαρτίου 1991 (ΕΕ L 78, σ. 32) — Εθνική νομοθεσία αποκλείουσα από το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας ορισμένα απόβλητα

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Η Ιταλική Δημοκρατία,

— έχοντας εκδώσει επιχειρησιακές κατευθύνσεις ισχύουσες επί του συνόλου του εθνικού εδάφους, οι οποίες καθορίστηκαν ιδίως με την εγκύκλιο του Υπουργού Περιβάλλοντος περί ερμηνευτικών δισαφηνίσεων όσον αφορά τον ορισμό της εννοίας του αποβλήτου, της 28ης Ιουνίου 1999, και με το ανακοινωθέν του Υπουργείου Υγείας που περιέχει κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τους υγειονομικούς κανόνες όσον αφορά τη χρησιμοποίηση για τη διατροφή των ζώων υλικών και υποπροϊόντων προερχομένων από τον παραγωγικό και εμπορικό κύκλο της βιομηχανίας γεωργικών προϊόντων διατροφής, της 22ας Ιουλίου 2002, με σκοπό να αποκλειστούν από το πεδίο εφαρμογής της νομοθεσίας περί των αποβλήτων τα διατροφικά απορρίμματα που προέρχονται από τη βιομηχανία γεωργικών προϊόντων διατροφής και προορίζονται για την παραγωγή ζωοτροφών, και